

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XI. évfolyam • 3. szám • 2013. szeptember

Közönségsiker a XXVII. Rockfesztivál

A hagyományoknak megfelelően augusztus utolsó hétvégéjén a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület szervezésében került megrendezésre a XXVII. Sitkei Rockfesztivál a Kápolnáért.

A szervezők bizakodással várták az eseményt, hiszen hosszas előkészítés után úgy vélték, közönségsalogató műsort sikerült összeállítaniuk. A hétvégére az időjárás-előrejelzés szerint remek időre van kilátás, így minden feltétel adott lesz egy sikeres rendezvényhez.

Időben elkészült a színpad is, így 14 óra körül Vas megyei együttesek, sorrendben a Galeri, a Dead But Happy és a Karak fellépésével kezdetét vette a fesztivál. Előadásukat még csak kisszámú közönség lát-

ház" előtt léptek fel. A fesztiválra látogatók nagy többsége maradt a rendezvény záró műsorát adó Hooligans koncertjére is.

Minden fellépő kitett magáért, csakúgy, mint a technikusok és a színpadmesterek. Az egyes fellépők közötti átállások zökkenőmentesen megtörténtek, a tervezett időpontokat csúszás nélkül tartani tudták. A rockzene szerelmesei remekül szórakoztak, és a Sitkén megszokott családias hangulatban élvezték a koncerteket.

Az István, a király előadás nézőszámát követő legnagyobb számú közönség látogatott el a fesztiválra, akik úgy gondolom – és ezt a visszajelzések is igazolják – kellemes zenei élménnyel gazdagodva térhettek haza. A látogatók fogadása és kiszolgálá-

ta, de a 17 órakor kezdődő Zorall koncertre már kezdett megtelni a domboldal. Az együttes megadta a fesztivál alaphangulatát, bár énekesük hiánya miatt nem volt mindig tiszta a hangzásuk. A Kárpátia műsorára már több ezres nézősereg volt kíváncsi, lobogtak a nemzeti zászlók, a közönség együtt énekelt a zenekarral. A fesztiválra látogatók száma egyre nőtt, a torlódások miatt további pénztárak nyitására is szükség volt. A Lord, akiknek Sitke hazai pályának számít, igazi fesztiválhangulatban adta elő a tőlük megszokott műsorát. Következett a Tankcsapda, amely ha lehet, még tovább fokozta a hangulatot – „telt

lása megfelelő volt, a hatalmas tömeg elenére rendkívüli esemény nem történt. Ismét bebizonyosodott, hogy a fesztiválon résztvevőknek az a fontos, ami Sitkétől ennyi idő után már megszokottá vált, mégpedig a mindig élőben szóló rockzene. Ha a műsor-összeállítás a közönség igényeihez igazodik és az idő is kellemes, mint az idén, akkor garantált a siker.

Sikeresen, anyagilag is nyereségesen zárult tehát a XXVII. Sitkei Rockfesztivál – több ezer embernek nyújtva önfeledt szórakozást. Külön köszönet illeti mindazokat a segítőköt, akik társadalmi munkájukkal hozzájárultak a rendezvény lebonyolításához.

Martonfalvi Miklós

TARTALOM

- ♦ Közönségsiker a XXVII. Rockfesztivál 1. l.
- ♦ Jubileumi közgyűlés 2. l.
- ♦ Önkormányzati hírek 3. l.
- ♦ Falunap 4. l.
sok résztvevővel...
- ♦ Aranyérmes sütemény 4. l.
- ♦ Szépkorú lakótársunk 5. l.
köszöntése
- ♦ Falumúzeum Sitkén 5. l.
- ♦ Sitkei emlékeim 6. l.
- ♦ In memoriam 7. l.
Kiss László
- ♦ Búcsúzunk a Sitkei 7–9. l.
Hírek főszerkesztőjétől
- ♦ Jubilál a tábor 10–11. l.
- ♦ Sitke lelkipásztorai 12. l.
- ♦ Érdekességek a Sitkey család történetéből 13. l.
- ♦ Elkészült a Helyi Esélyegyenlőségi Program Végrendelet 14. l.
- ♦ Sitke tekecsapata... 15. l.
Őszi sorsolás
- ♦ Sporthírek 16. l.

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület jubileumi közgyűlése

Kitüntetések azoknak, akik kimagasló munkát végeztek

Több mint negyedszázada, egy éjszakába nyúló ping-pongcsata során született meg a gondolat, hogy a Sitkei Rockfesztivál lebonyolításához egy egyesületet kell szervezni. Az ötletadó Kiss László volt, aki sajnos már nem érte meg a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület 25 éves jubileumi közgyűlését. Így a rá és az egyesület többi, az elmúlt negyedszázadban elhunyt tagjaira való emlékezéssel kezdődött az ünnepség.

Morgós István, Sitke polgármestere köszöntötte a közgyűlés résztvevőit, köztük Kovács Ferenc országgyűlési képviselőt, a Vas Megyei Közgyűlés elnökét, Marton Ferenc urat, a Vas Megyei Közgyűlés alelnökét, dr. Szijártó Valériát, a Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal jegyzőjét, valamint Fessler Magdolnát, Sitke község első polgármesterét.

Kovács Ferenc elnök köszönti az egyesület tagjait

Az indulásról, valamint az elmúlt 25 esztendő legfontosabb eseményeiről szólt ünnepi beszédében az egyesület elnökeként Kovács Ferenc. Elmondta, hogy sikerült elérni a kitűzött célt, sikerült megmenteni, s nagyon magas színvonalon felújítani a kápolnát. A rockfesztiváloknak azonban nem csak ez a haszna volt, hanem ennek révén maga a település is országos, mi több, nemzetközi hírnévre tett szert.

Vas Megye Közgyűlése nevében Marton Ferenc alelnök mondott köszönetet az egyesület elmúlt negyedszázadban

végzett munkájáért, s adta át az egyesület elnökének Vas Megye Közgyűlésének Elismerő Oklevelét. A sárvári önkormányzat képviselőjében dr. Szijártó Valéria jegyző köszöntötte a jubiláló egyesületet. Sitkén hagyomány az is, hogy a civil egyesületek köszöntik egymást évfordulóik alkalmából. A Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület jókívánságait Gróf Gusztáv és Gróf László tolmácsolták az ünnepelő egyesület vezetésének és tagjainak.

Ezt követően Kovács Ferenc a Vas Megyei Közgyűlés elnökeként a megyei közgyűlés kitüntetéseit adta át Benkő Sándor fotóriporternek, Kozma Gábor újságírónak, valamint Martonfalvi Miklósnak, akik aktív részesei voltak az elmúlt negyedszázad eredményeinek.

Az egyesület elnöksége által adományozott díjakat pedig

*Martonfalvi Miklós (bal oldal)
a Megyei Önkormányzat kitüntetését vehette át*

Némethné Finta Piroska, Vass Lajosné, Sebesiné Fider Rozália, Sebesi Sándor, Gróf Gusztáv, Gróf László, Palkovics Sándor, Gróf Lászlóné vehette át Kovács Ferentől, az egyesület elnökétől és Morgós Istvántól, az egyesület ügyvezető-elnökhelyettesétől.

Az ünnepi közgyűlés a tagok megvendégelésével, kötetlen beszélgetéssel zárult.

Erős Zoltán

Társadalmi munka a kápolnánál

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület 2013. augusztus 26-án társadalmi munkát szervezett a Kápolna és környékének rendbetételére. A társadalmi megmozduláson 43-an vettek részt, mindenki kivette a részét a munkából az 5 évestől a 73 évesig. Szükség is volt a sok segítő kézre, hisz teendő akadt bőven. A lehullott gallyak, elszáradt fű összeszedése, a fal tövéből kinőtt gyomok eltávolítása minden évben nagy feladat, de a kápolna takarításához is többek szorgos munkájára volt szükség.

A koncert napjára is akadt bőven teendő. A sátrak felállítása a pénztáraknál, a pénzügyek intézése, az érkező

árusok letelepedésének irányítása, a parkoltatás mind-mind az egyesület tagjainak feladata volt. De a koncert előtti engedélyek beszerzése sem kis feladat.

Az egyesület elnöksége és az önkormányzat nevében is szeretném megköszönni mindenkinek a munkáját, aki bármilyen módon hozzájárult ahhoz, hogy a koncertre látogatókat kulturált, tiszta környezetben, színvonalas műsorral fogadhassuk.

Morgós István
polgármester

Önkormányzati hírek

Sitke Község Önkormányzat képviselő-testülete az elmúlt hónapokban a rendes ülések mellett rendkívüli ülések keretében is találkozott. A képviselő-testület a víz-díj megállapításáról szóló önkormányzati rendeletét hatályon kívül helyezte, mivel a rendelet jelenleg hatályos szabályozása, a hatályos díjak nem voltak összhangban a víziközmű-szolgáltatásról szóló, valamint a rezsi-csökkentés végrehajtásáról szóló törvényekben meghatározott díjszámítási elvekkel. Az önkormányzati rendelet célja kizárólag a díjtételek meghatározása volt, ezért vált indokolttá az önkormányzati rendelet hatályon kívül helyezése. Sitke Község Önkormányzat képviselő-testülete a Helyi Esélyegyenlőségi Program (HEP) kidolgozására és megvalósítására, továbbá értékelésére, ellenőrzésére és az ennek során nyert információk visszacsatolására, valamint a programba történő beépítésének garantálására Helyi Esélyegyenlőségi Programért Felelős Fórumot hozott létre. A Helyi Esélyegyenlőségi Program kidolgozására Gróf Lászlónét bízta meg a képviselő-testület, és az elkészült programot a júliusi ülésen hagyta jóvá. A program letölthető és hozzáférhető a www.sitke.hu honlapon. Az aktív korúak ellátásában részesülő személyek vonatkozásában az együttműködés intézményi feltételeiről 2013. év július 1. napjától 2013. év december 31. napjáig Sárvár és Kistérsége Többcélú Kistérségi Társulás útján gondoskodik az Önkormányzat.

A képviselő-testület elfogadta Sitke Község Önkormányzata képviselő-testületének közép- és hosszú távú vagyongazdálkodási tervét, mely tartalmazza, hogy az Önkormányzat a költség- és energiatakarékos épület- és intézményműködés, -működtetés érdekében pályázati források és önerő igénybevételével az önkormányzati feladatellátást szolgáló épületek felújítását kiemelt célnak tekinti, valamint, hogy a vagyongazdálkodási tervidőszakában törekedni kell önkormányzati tulajdonú épületek felújítására, melyre az éves költségvetési rendeletekben forrást kell biztosítani. Kiemelt cél az orvosi rendelők felújítása, melyre az adósságkonszolidációval nem érintett települések részére biztosítható állami forrás igénybevételével, ennek hiányában pályázati források bevonásával kerülhet sor. A művelődési ház felújítása, a temető útjának térkövezése a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesülettel együttműködve valósul meg. A tűzoltószertár nyílászáróinak cseréjére, a homlokzat javítására, a vizesblokk felújítására, fitness eszközök beszerzésére a Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület, az óvoda udvarán található „pajta épület” (gazdasági épület) tetőzetének felújítására a Kápolnáért KSE adott be pályázatot. Fontos célkitűzés, hogy a lakásokat is magába foglaló iskolaépületnek is új funkciót kell találni.

Marsits Judit

SZEPTEMBER UTOLSÓ HÉTVEGÉJÉN MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN TARTANDÓ PROGRAMOKRA

2013. szeptember 28. 15 órától

SZÜRETI JÁTSZÓHÁZ

- szőlődarálás, préselés, must készítése
- gyümölcssaláta készítése, közös elfogyasztása
- kézműves foglalkozás
- játékos vetélkedők, közös sportolás

2013. szeptember 29. 18 órától

NÉPMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS

a Sitkei Népi Díszítőművészeti Szakkör munkáiból

DALOSTALÁLKOZÓ

- a Sitkei Citerazenekar,
- a Sitkei Ifjúsági Citerazenekar,
- a Perenyi Férfi Népdalkör és
- a Boglya Népzenei Együttes fellépésével.

21 órától

SZENT MIHÁLY NAPI TŰZGYÚJTÁS

Reméljük, a jövő évi falunapon a lányok már fedett színpadon táncolhatnak

Falunap sok résztvevővel, jó hangulatban

Az előző évekhez hasonlóan 2013-ban ismételten július hónapban került megrendezésre a falunap.

A szervezők most is többféle versenyt hirdettek meg, melyekre egyénileg és csapatban is lehetett jelentkezni. A legfiatalabbaktól kezdve a tinédzsereken át egészen az idősebb korosztályig nagyon sokan vettek részt a délelőtti mérkőzéseken. Nagy volt az izgalom, hiszen Kissitke – Nagysitke csapatai mérték össze tudásukat petanque-ban, asztaliteniszből, a tekepályán és futballban 30 év felett és alatt. Az eredmények összesítése alapján Kissitke és Nagysitke között igazságos döntetlen végeredmény született a délutánba nyúló versengésben.

Az ünnepélyes megnyitón Kovács Ferenc, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke megyei kitüntetéssel adta át Gergely Gábor világ- és Európa-bajnok asztaliteniszezőnek, aki megtisztelte jelenlétével a falunapot.

Amíg a bográcsokban rotyogtak a főzőversenyre szánt finomabbnál finomabb ételek, addig zajlott a szkander és sörivő verseny, a gyerekek pedig biciklizésben és motorozásban mérhették össze tudásukat.

Eredmények:

A főzőverseny bajnoka: Fider Sándor (halászlé)

A szkander női bajnoka: Sebesi Józsefné

A szkander férfi bajnoka: Kovács Gyula

A sörivő bajnoka: Horváth Tibor

Kismotorverseny óvodás bajnoka: Sebesi Gréta

Kerékpárverseny győztesei:

I. korcsoport lány: Homlok Anna

I. korcsoport fiú: Pénzes Péter

II. korcsoport lány: Németh Dorina

II. korcsoport fiú: Kocsis Barnabás

A nap további részében a gyerekeknek volt arcfestés, és a légvárban való ugrálást is kipróbálhatták, a rendőrkutyás bemutató pedig mindenki számára érdekes volt. A művelődési ház melletti füves területen lovaglási lehetőség és off-road bemutató várta az érdeklődőket.

A szabadtéri színpadon sitkei lányokból álló kis tánccsoport adta elő műsorát, majd a közönséget is megmozgatták egy kis közös, vidám tánccal. A délután folyamán nagyon sok látogatót vonzott a nagy klubban megtekinthető kiállítás is: Pál József hibáspénz gyűjteménye mellett Vörös Virág gyöngyfüzéseiben gyönyörködhetek a vendégek. Donáthné Samu Zsuzsanna által gyűjtött népviseleti babák pedig egy kis gondolkodásra adtak le-

hetőséget, ki kellett találni, melyik baba milyen ország népviseletét hordja. A legtöbb jó tippje Vargáné Dr. Elek Évának volt.

16 óráig lehetett nevezni az első ízben megrendezésre került süteménysütő versenyre, melynek kiírása jó ötletnek bizonyult, hisz 14-en neveztek rá finomabbnál finomabb süttikkel. A süteménysütés bajnoka Kiss Imréné lett Rajki Georgina és Móróczi László előtt. Fider Sándorné finom réteseivel a zsűri különdíját kapta.

18 órától a Flame együttes lépett színpadra napjaink és a régebbi idők nagy slágereit előadva. A falunap lezárását az elmaradhatatlan bál jelentette, ahol Mc Arnie szolgáltatta a változatos dalokat.

Köszönet illeti a szervezőket és a segítőköt is a jó hangulatú falunapért.

Vass Bernadett

Az aranyérmes sütemény

A falunapi süteménysütő verseny győztese, Kiss Imréné ajánlása

Fahéjas vaníliás szelet

Tészta: 5 tojás, 25 dkg cukor, 5 kanál víz, 20 dkg liszt, ½ csomag sütőpor, 10 kanál darált dió, 1 tk. fahéj

Krém: 2 csomag vaníliás pudingpor, 6 dl tej, 30 dkg margarin, 30 dkg porcukor, 2 csomag vaníliás cukor

Tetejére: 3 dl habtejszín, csokireszelék vagy tortadara

A tojásokat felforjadjuk a cukorral és a vízzel. Belekeverjük a sütőporral elkevert lisztet és a darált diót. Előmelegített sütőben 180 °C-on kb. 15 percig sütjük.

A pudingporokat a tejjel sűrűre főzzük. Ha kihűlt, hozzáadjuk a porcukorral kikevert margarint és a vaníliás cukrot. A krémet rákenjük a kihűlt tésztára.

Tetején egyenletesen elosztjuk a felvert tejszínhabot. Csokireszelékkel vagy tortadarával megszórva díszítjük.

Kinek adhatok?

*Nagyon finom,
jó étvágyat hozzá!*

Szépkorú lakótársunk köszöntése

90. születésnapját ünnepelte Varga Lajosné

2013. július 30-án otthonában, családjá körében köszöntötte községünk polgármestere, Morgós István; jegyzője, Dr. Szijártó Valéria; alpolgármestere, Sebesiné Fider Rozália az ünnepeltet.

Bözsi néni örömmel fogadta a látogatókat és hálásan köszönte a megtisztelő figyelmességet.

A vendégek viccesen megjegyezték, hogy milyen jól néz ki, és szellemi frissességére sem panaszkodhat, hisz figyelemmel kíséri a családot, a falu és az ország dolgait is.

Az ünnepelt minden finomsággal megrakott asztal mellé invitálta a köszöntőket, így aztán alkalmunk nyílt arra, hogy egy kicsit az életéről faggassuk:

Bözsi néninek nem volt könnyű élete. 3 éves korában meghaltak a szülei. Ebben az időben Kapuváron dolgozott a sitkei Horváth József és felesége, Fáni néni, ők fogadták örökbe. Kapuváron végezte az elemi iskoláit az apácaknál.

Később Maglódra költöztek, a háború itt érte a családot. Mindenük odaveszett, de mindnyájan túléltek a szörnyű időszakot.

A háború után hazaköltöztek a Papa szülőfalujába, Sitkére. A Papa testvérei, Roza és Margit néni segítette a családot. Bözsi néni 1947-ben férjhez ment Varga Lajoshoz, 3 gyermekük született. Sitkén is nehéz volt az élet a háború után. Férje az erdőszetnél dolgozott, a család többi tagja a földet művelte, és állatokat tartott. A tsz megalakulása után a földek és az állatok egy részét elvitték a közösbe, nagyon keserves évek jöttek. Bözsi néni a saját földjük helyett a tsz-ét kapálta, dolgozott a magtárban, a tyúkoknál, libáknál, miközben a háztáji föld, az állatok, később az építkezés rengeteg munkát adott.

Varga Lajosné családtagjai körében. Az önkormányzat nevében Morgós István polgármester, Dr. Szijártó Valéria jegyző, és Sebesiné Fider Rozália alpolgármester köszöntik

A gyerekek taníttatása akkor is nagy feladatot jelentett. Mint minden, ez az időszak is véget ért. 1984-ben nyugdíjba ment, férje rá egy évre meghalt. A gyerekek saját útjukat járták, ma már ők is nyugdíjasok.

A vendégség végén szeretnénk volna megtudni, mi a hosszú élet titka, melyre azt hiszem bölcsőbb választ nem is kaphattunk volna: „Én szerintem a jó Istenbe vetett hit és a nyugalom.”

Reméljük, még sokáig köszönthetjük családjá körében Bözsi nénit erőben, egészségben!

Gróf Lászlóné

Falumúzeum Sitkén

Jó öt évvel ezelőtt kereste meg Németh Szabolcs községünk önkormányzatát, illetve polgármesterünket azzal az ötlettel, hogy az egykori Rendőrpihenő épületét Falumúzeumként lehetne hasznosítani. Már akkor kedvező fogadtatásban részesült felajánlása, miszerint saját költségén az épületet felújítva járul hozzá a település gazdagodásához, a falukép színvonalának emeléséhez.

Akkor az éppen kirobbanó gazdasági válság közbeszólt, ám Szabolcs az ötletet nem hagyta veszni, s kitartásának meglett az eredménye. Pályázati lehetőséget is bevonva 2011-ben ismét megpogtatott az Önkormányzat ajtaján, s ezúttal is szívesen fogadták önzetlen felajánlását. A következő év első felében a magyar bürokrácia útvesztőiben kellett csatákat vívni, s bár látszólag nem történt semmi sem, a Falumúzeum már elindult a megvalósulás útján. Aztán nyár derekára végre sikerült átverekednie magát a megannyi buktatón s hatósági előírásokon. Ekkor arra lehettek figyelmesek a József Attila és Hunyadi utca lakói, hogy a két utca találkozásánál éktelenkedő rom új tetőt kapott, s valami szemmel láthatóan elkezdődött. Az anyagi felajánlás mellett nem sajnált saját idejéből sem áldozni, és saját munkájával is hozzájárulni a Falumúzeumhoz.

– Többször megszólítottak, miközben festettem, gipszkarntonoztam, vagy éppen a régi nyílászárókat bontottam, s tudakolták, hogy mi készül itt – meséli Szabolcs.

– Akikkel beszélgettem, mindenki üdvözölte a kezdeményezést és gratulált az épület megújításához, mindamellett kitartást kívánt – folytatja mosolygva.

A munkálatok ősszel sűrűsödtek be igazán, s az időjárás is szerencsére a kivitelező kedvére tett. Novemberben sikerült befejezni az épület külső felújítását. Itt kell megjegyeznünk, hogy a kivitelezést a szomszédos Gércén székelő Corretto Bt. végezte Németh Dezső vezetésével. Őt szintén külön köszönet illeti, mivel lényegében önköltségen végezték el a munkálatokat, szép példát mutatva a településeken átívelő összefogásra.

S bár az épület a tavalyi év végére elkészült, a tényleges átadás már 2013-ra húzódott. Aztán újabb majd fél év kalandozás a magyar bürokrácia útvesztőiben, mire sikerült hivatalosan is lezárni a projektet. Időközben már érkeztek a felajánlások

(Folytatás a 6. oldalon)

Sitkei emlékeim I. rész

Sándorfi József 1942-től 1951-ig, gyermekként lakott községünkben. Jelenleg Budapesten él, és nyugalmazott gimnáziumi tanárként gondol vissza a vasútállomáson töltött évekre, sitkei emlékeire. Írását szeretettel ajánlja községünk lakóinak, de főleg a 70 év fölöttieknek, akik együtt élték át vele az itt leírtakat.

Ki kíváncsi rá? – lenne az első megjegyzése annak, aki ma él Sitkén, vagy éppen nem érdekli a múlt. Akkor sem kíváncsi rá, ha 70 évvel megyek vissza az időben. Bizony ez nagy-képűség nélkül leírható, kicsit történelem. Egy kis szelete ez a 40-es éveknek, no meg az én életemnek is. Magamon tapasztalom, hogy életem alkonyához érkezve a sok évre nyúló emlékezetem nem hogy fakul, de egyre intenzívebben hívja elő a múlt emlékeit.

Nemrégiben került kezembe – lányom ajándékaént – Sitke mindhalálig – kis magyar Woodstock c. igényes könyv. Kiváló fotók is dokumentálják a kápolna felújításán keresztül azt az erőfeszítést, hogy egy pusztulásra ítélt gyönyörű kápolna úgy újult meg, hogy a hazáját, otthonát, népét, annak múltját tisztelő, szerető emberek példásan összefogtak. Én ugyan csak a TV adásaiból követhettem az eseményeket, de mindig megdobogtatták a szívemet. Csak sikerüljön, drukoltam az ügynek. Fecőt igazán azóta nem csak művészként, de patriótaként is őszintén tiszteltem. Tudta ezt a családom, akiket talán sokszor untattam, hogy van egy Sitke nevű vasi falu, ahol a mi apánk igazán boldog volt. Ezért kaptam ezt a könyvet. Beindult az emlékezetem. Igaz az én történetem jóval korábbi. Sokan vannak, akik már csak a túlvilágról tudnának igazolni. Talán mégis hisznek nekem, még ha a nevek sokszor pontatlanok is.

Egy kis nosztalgia

A 80-as, 90-es években apámmal és családommal felkerestük a régi barátokat, a család ismerőseit, akik fölött velem együtt eljárt az idő. Göndöcs kanonok esperes urat, akinek oly sokat ministráltam. Király Jánost, apám volt vasúti beosztottját (aki nekem Jani maradt), aki annyi vidám percet szerzett tréfáival, hűséges ragaszkodásával, segítőkészségével. Feleségét, Ilust, aki szerény otthonában, a Hercseg oldalában úgy varázsolt terített asztalt, hogy az máig is rejtély számomra. Gyermekeim, feleségem nem győztek betelni a tájjal, ezekkel a szív-lélek emberekkel, a tájszólás szépségével. No és azzal, hogy magam is átváltottam a vasi beszédre. Ifjú éveimben kaptam is jó szándékú, tréfás megjegyzést egy-egy szó „vazsi” kiejtése kapcsán. Milyen büszke voltam a 10 fős baráti társaságom előtt, mikor 2006. október 23-án Celldömölk felől Sitkének vettük az irányt, hogy megnézzék gyermekkorom szép lakóhelyét. Sok községen áthaladva szomorúan láttuk, hogy sehol egy megemlékezés, zászló is alig. Akkor már nemzeti ünnep volt okt. 23-a. Mit ad a sors: ünneplő fiatalok a hősök emlékénel, megható irodalmi színpadi műsor, amelynek külső vendégei lettünk. Így még nem dagadt a mellem – mondanom sem kell – kedves olvasó. Sitkei történeteim igazságot, rangot kaptak.

No de vissza a könyvhöz!

Nem csoda, hogy olvasva erőt vett rajtam a gondolat, le kell írni, a régebbi Sitkét is. Esetleg pontosan a II. világháború időszakát. Bár nincsenek szépírói hajlamaim, talán csokorba köthetem a gyönyörű gyermekévek megfakult, de hiteles képeit. A családi Kodak fotók, a bizonyítvány, amelyen ott van Elvira tanító néni, Werner igazgató, Ludván tiszteletes, Lukács Lajos igazgató, Kecseti Adél osztályfőnököm keze nyomai, egyben hiteles tanúim is lehetnének. A betűvetés, a magyar szó gyakorlása, a keresztény hitem itt kapott alapokat,

amelyek mindmáig jól szolgáltak, és erőt adtak sok év megpróbáltatásához.

Miért éppen Sitke?

Azaz, hogy kerültem ide, amikor Fehérváron születtem 1939-ben? A magyarázat egyszerű, mert apám a vasúttal jegyezte el magát. A börgöndi vasútállomáson nőtt fel, ahol nagyapám váltókezelő volt. Vasúti őrházban a két fiú- és egy lánytestvérével éltek. A pécsi vasúti tiszti iskolát kiválóan elvégezte, és azonnal kezdhette is a forgalmi szolgálatot. A forgalmistát meg oda helyezték, ahol szükség volt rá. Sárszentmihály, Almádi, Rábamolnári (ma Püspökmolnári) stb. Közben otthona Fehérvár volt, mert a nagyszülők ott építették meg a családi házat. Szerette, és hibátlanul, pontosan tette munkáját. A jutalom 1942-ben az állomásfőnöki kinevezés, amely Sitkére szolgáltatta. Jól is jöhetett, hiszen közben anyámmal kötött házasságából világra kérezkedtem. A mesés gyermekkor igazán itt kezdődött el. Természetes környezet volt az erdő, a madárdal, a berregő-zakatoló vonatok hangja. Ebben csak vasutas gyermekének lehetett része. Ez a zárt mesevilág szinte Mauglivá tett. Előbb ismertem meg a gombák, gyógynövények, fák nevét drága nagyapám jóvoltából, mint a betűírást. Ennek később, hogy elkerültünk innét, már észrevettem visszaütőjét is. Nehezen oldódtam fel az új környezetben, csak a zárt családi körben vagy a természetben tudtam igazán jól érezni magam. A háborús évek miatt óvodás sem lehettem. Ez ugyan akkor nem is hiányzott nekem. Az erdő, a háziállataink, a mozgás teljes szabadsága kárpótolt mindenért. Igazi társam anyai nagyapám volt, aki nem kapott nyugdíjat, így velünk élt. Az erdő, a patak (lent a majoroknál), az állatok titkait tőle hamarabb ismertem meg, mint más hasonló helyzetű kortársam. Ma már tudom, hogy ez valahol pályaválasztásomat is befolyásolta. Biológia-kémia szakos tanár lettem.

folyt. köv.

Falumúzeum Sitkén

(Folytatás az 5. oldalról)

falun belülről, és túlról. A Falunapra már részben Szabolcs saját gyűjteményéből, részben a felajánlásokból berendezésre került a Falumúzeum, és egész nap látogatható volt.

Természetesen egy múzeumi gyűjtemény sohasem lehet teljes. Most a Falumúzeum a bővítés korszakába lépett. Elsőként a falugyűjteménnyel bővül majd a kiállított eszközök, emlékek tára.

– Szerencsés falu Sitke! – jegyzi meg beszélgetésünk közben Szabolcs. – Számtalan lakója, civil szervezete önzetlenül munkálkodik lakhelye jobbításán és boldogulásán. Jó ilyen településen lakni, s láthatóan ha nem is feltétlenül előbb, de utóbb mindenképpen látszatja, eredménye is lesz az ilyen hozzáállásnak. Örömmel adom én is a sitkei lakosok, a község részre át a Falumúzeumot. Remélem, minél többen kedvüket lelik benne, sőt akár a gyűjtemény gyarapodásához is hozzájárulnak majd. Hisz egy Falumúzeum akkor szól igazán az adott település múltjáról, ha annak tárgyai között mind több a személyes, helyi kötődésű darab – zárja szavait az ötletgazda.

A jövőre vonatkozó tervek között szerepel, hogy a múzeum a turisták számára is úgymond felkerüljön a térképre. Első lépésként akár a település honlapján történő megjelenéssel, illetve a helyi idegenforgalomban érdekelt honlapjára felkerülve, mint a település újabb látnivalója, múltjának esszenciája.

Vass Bernadett

A sport volt az élete

In memoriam Kiss László 1950–2013

Kiss László 1950-ben született Sitkén. Szülőfalujában járt általános iskolába, majd asztalosnak tanult. Dolgozott asztalosként, s több munkahely után a sárvári tanácsn és annak rendszerváltás utáni jogutódjában, az önkormányzati hivatalban találta meg a helyét, ahol szociális és sportügyekkel foglalkozott. Labdarúgó pályafutása is Sitkéről indult, majd a Sárvári Vasas labdarúgója lett.

Első személyes találkozásunk még 1982 húsvétja előtt történt. Ekkor keresett meg egy fiatalember azzal, hogy a volt iskolai kézilabdapályán Kissitke és Nagysitke csapatai között egy labdarúgó-mérkőzést rendeznek. A kérése az volt, hogy a kastélyban ehhez biztosítsunk öltözési lehetőséget és a volt iskolai füves kispályát. Gyakorlatilag ekkor tudtam meg azt is, hogy Sitkén van két településrész, amelyet egy utca köt össze. A kissitkeiek nagyon büszkék kissitkei, a nagysitkeiek pedig nagysitkei voltak. Aztán kiderült, hogy az a fiatalember, aki ezt a meccset szervezte, a falu meghatározó személyisége, Kiss László volt, aki aztán nagyon jó barátom lett. Ez volt a kezdet, később hagyománnyá is váltak ezek a húsvéti tornák. Az évtizedek során izgalmasnál izgalmasabb meccsek sora zajlott itt. A csapatokban nem csak a helyiek léptek pályára, hanem a játékosok között köszönthettük például Koltai Gábor rendezőt, Balázs Fecó és Koltai Gergely zenészeket vagy például Gergely Gábor asztalitenisz-világbajnokot. Az utóbbi aztán megmutatta azt is, hogy nem csak a kaucsuk labdával bántik varázslóként, hanem jól is focizik, amelyet azzal is bizonyított, hogy Sitkén gólkirály lett. Számomra ekkor derült ki az is, hogy Kiss Laci kiválóan asztaliteniszezik, s még sitkei házi ping-pong bajnokságokat is szervezett. Egy, a Korál együttes tagjaival

vívott, éjszakába nyúló pingpong-csata után született meg a nagy ötlet a kápolna megmentéséről.

Kiss Laci aztán motorja lett ennek a társadalmi összefogásnak is, amelynek eredménye az immáron több mint negyedszázada zajló sitkei koncertsorozat. Agilis szervező munkája nyomán alakult meg a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület. Laci jól ismerte az akkori viszonyokat, tisztában volt azzal, hogy kicsi az esélyünk arra, hogy kulturális egyesületként bejegyezzenek bennünket, így lettünk aztán sportegyesület is.

A Sitkei Hírek főszerkesztője volt. Az újság szerkesztésénél is figyelt arra, hogy az ne egyszemélyes dolog legyen, hanem folyamatosan bevont több embert is a munkába, itt is csapatban gondolkozott. Számos elismerése mellett megkapta a megyei önkormányzat kitüntetését is, de talán szülőfaluja önkormányzata által adományozott Sitke Községért Erdeméremre volt a legbüszkébb.

Aktívan kivette a részét az egyesületi munkából is, legutóbb éppen azon a kiadványon dolgozott, amely az egyesület elmúlt huszonöt évét mutatja be. Ez a munka azonban most félbe maradt.

Kiss Lacival számos meccset játszottunk a pályán, egymás mellett, de ha a helyzet úgy hozta, akkor egymás ellen is. A legutolsó ilyen emlékem az, hogy amikor hatvanéves volt, megint szervezett egy meccset, s megkért, álljak be én a kissitkei csapat kapujába. Ez a meccs egy ugyancsak Kissitke–Nagysitke mérkőzés volt. Büszke volt arra, hogy a két fiával együtt focizhat. Öröm volt látni azt a lelkesedést, ahogy hatvanévesen küzdött a pályán.

Aktívan dolgozott azután is, amikor elérte a súlyos betegség. A sport volt a munkája, a sport volt az élete. A betegsége leküzdéséhez is sportemberként állt hozzá, itt is győzni akart. Sajnos ez az utolsó meccs vereséggel zárult, amelynek legnagyobb vesztese a családja, csakúgy a barátai, valamint Sitke és Vas megye közössége.

Kedves Laci barátom!

Én biztos vagyok benne, hogy már az égi csapatokban szervezed a Kissitke–Nagysitke rangadót!

Köszönjük életművedet, és azt, hogy kor- és sorstársad lehettünk!

Kovács Ferenc

Búcsúzunk a Sitkei Hírek főszerkesztőjétől

Nagyon meleg volt. A temető némi hűvöset adó nagy fájának az árnyékában vártuk a végső búcsú szomorú perceit. Földre szegett tekintetek, néma várakozás. A fel-feltámadó szellő behozta az aratás illatát a közeli búzaföldekről, ahol kombájnok szorgoskodtak. Az emberek csendjében a bokrok felől és a kék égbolt alól a réti és mezei madarak, pacsirták, fülemülék, fecskék szolgáltatták az élet örömeinek dalos üzenetét.

A gyászolók egyre csak jöttek. Kiss Laci egy régi futballista társa, Linka Sanyi harminc-negyven évvel ezelőtti időket idéző, felnagyított és befóliázott fotókat rögzített hangyaszorgalommal a temető kerítésére. Őt még sürgette az idő. Pár perc volt már csak, s attól tartott, hogy nem tudja befejezni a munkát, mert akinek a kedvéért csinálta, végleg itt hagy bennünket.

Groteszk helyzet, de gyönyörű kép. Egy ember meg akar mutatni mindent, ami a közös múlt emlékeiből megmaradt, annak, akinek örökre megállt az idő.

Idő és tér. Lét és végzet. Sors és élet. Hit és bizakodás. Generációk egymást segítő kézfogásai ezekben a pillanatokban átmennek minket a valós, egy-egy ember által átélhető időn.

Gyázmise, búcsúztató beszédek. Emelkedett és szomorú, könnybe lábadt férfi tekintetek. Zsebkezdők hűvösét kereső női szemek. Koszorúk és kisebb virágcsokrok. Koszorú- és kisebb virágcsokor hegyek. Fehér és fekete ingek, fehér és fekete kosztümök, fekete öltönyök.

Lassuló léptek, lassított, filmbe illő mozdulatok. És a közös sírban újra találkoznak, a gyermek hamva az anyai és apai hamvakkal.

Lezárul a sír, virágok borítják. Lezárul egy életmű. 1950–2013. Közte hatvanhárom év, amely tele volt a szeretett kisebb-nagyobb közösségek apróbb és nagyobb csodáival. Köszönjük Laci! Biztos lehetsz benn, hogy nem felejtünk el! Nyugodj békében!

(Folytatás a 8. oldalon)

Búcsúzunk a Sitkei Hírek főszerkesztőjétől

(Folytatás a 7. oldalról)

Gróf Lászlóné: 2002-ben, mikor Lábodi Zoltán tanár úr teljesen váratlanul elhunyt, egyik napról a másikra maradtak vezető nélkül a sitkei citerások, reménytelennek látszott minden. A baj azonban összekovácsolja, összefogásra ösztönzi az embereket, ennek köszönhetően a citerazenekar tagjai már lassan tervezhetik a fél évszázados jubileumukat.

Az idei évben aztán ismét átértük a reménytelenség érzését. Most a Sitkei Hírek maradt főszerkesztő nélkül. Bár a józan ész azt diktálta, hogy előbb-utóbb be fog következni, mégis a csodára vártunk. Vártuk, hogy Laci még befejezi az egyesület 25. évfordulójára nagy lelkesedéssel írt különszámot, s közben még a szeptemberi újságra is marad ideje. S talán a decemberi számra is... Aztán döbbenten szembesültünk vele, hogy nincs tovább...

Azt mondják, pótolhatatlan ember nincs. De Kiss Lacit pótolni a Sitkei Hírek főszerkesztői posztján szinte reménytelen feladat. Lelkesedése, tájékozottsága, szülőfaluja iránt érzett elkötelezettsége, Sitke történetének kutatásában végzett munkája páratlan.

De mégis meg kell próbálni a helyére állni, mert a Sitkei Hírek sorsa múlik rajta. Azé a lapé, amely sok-sok ember összefogásával jött létre. Azé az újságé, amelynek megjelenését sok-sok ember várja községünkön kívül és belül. S bár az újság szülőatyja eltávozott közülünk, de itt maradtak azok az emberek, akik eddig is megtöltötték tartalommal az újságot cikkeikkel, s akik biztosítottak bennünk, hogy továbbra is lelkes írói lesznek kis lapunknak. Júliusi megbeszélésünkön jó érzés volt hallani, hogy senki sem szeretné, hogy a Sitkei Hírek megszűnjön. Így hát megpróbáljuk életben tartani, s negyedévente megjelentetni, megtöltve aktuális hírekkel.

Talán többeknek feltűnik majd, hogy egy „gyütt-ment” került általam a főszerkesztői posztra (csak 28 éve élek Sitkén), de bizalmat a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöksége szavazott részemre. Egy kevés önbizalmat meg talán Lacitól kaptam, mikor 2012 januárjában felhívott, és közölte velem, hogy szeretné, ha mostantól én lennék az újság főszerkesztő-helyettese. Megtisztelőnek éreztem. Bár sokat dolgoztunk együtt, de ez mégis meglepetésként ért.

Remélem, rászolgálok a bizalomra, és sikerül összefogni továbbra is ezt a kis csapatot minden újságolvasó meglegedésére.

Első közös írásunk mi is lehetne más, mint elbúcsúzni pár gondolattal a Sitkei Hírek főszerkesztőjétől, Kiss Lászlótól.

Inzsöl Richárd: Rövid öt év alatt – a sokszori találkozáson kívül – nekem sajnos csak néhányszor volt alkalmam

négyszemközt beszélgetni Lacival, de azt, hogy rokon lelkek vagyunk, hamar felfedeztük egymásban... Nevezetesen, a történelem – s annak is egy konkrét helyhez kötött szeletének – kutatása: elsősorban emberi sorsok, családok, generációk történetének a feltárása. Nem írhatunk úgy a múlt-ról, hogy abból kihagyjuk a szereplőit, formálóit, megelőit.

Lacit – túlzás nélkül mondhatom – lenyűgözte Sitke története, rajongott ezért a faluért, és gyűjtötte, kutatta, már-már szenvedélyesen kereste az adatokat, írásokat, bármit, ami községéről való ismereteit gyarapíthatta. Tudom, még tavasszal is dokumentumokat kért a Kápolna történetéhez a szombathelyi Egyházmegyei Levéltárból...

Úgy hiszem – mert Isten-nél minden lehetséges –, hogy amikor Laci hazaérkezett, bevezették őt – talán éppen Göndöcs kanonok úr – egy nagy-nagy moztérembe, leültették egy kényelmes karosszékre, és egy hosszú-hosszú

filmen mindent, de mindent levetítettek neki Sitke történetéről: láthatta a „török-émlék”-oszlop felállítóit, a kastély és a templom építését és szeretett „Kápolnája” falainak a fel-emelkedését is...

S amit ő látott és már tud, azt mi, itt soha nem leszünk képesek kikutatni, de mégis kötelességünk folytatni azt, amit ő annyira a szíven viselt...

Aztán majd találkozunk...! Nyugodjék békében!

Germánné Cseszkó Blanka: Félbetört életet, de mégis teljes életet éltél... Már szinte vártam a hívásodat, amikor lejárt az újságciikk leadási határideje. Vajon milyen indokot mondjak az ezer közül, mert ismét csúszásban voltam. Mindenkinek száz kifogása van, de tudtam, ha elvállaltam valamit, akkor teljesítenem kell. Te ezt elvártad tőlünk, és te el is várhattad, mert a feladataid, munkád mellett, később pedig betegséged ellenére is mindig el tudtad érni, hogy a sitkei újság időben megjelenjen. Rengeteget dolgoztál... noszogattál bennünket... aztán büszkén kérdezted: „Na milyen lett?”.

Maximalista voltál a szó legnemesebb értelmében. Honnan volt ennyi energiád? Tudtad, hogy ebbe a rövid életbe mindent bele kell sűrítened, hogy azt mondhasd: igen, valamit elvégeztem, értelme volt az életnek, nyomokat hagytál mindenütt és mindenkinben. Reméljük, ezeket nem fogja az idő eltörölni. Tanítottál bennünket a kis közösségünk szeretetére, az idősök tisztelésére, a hagyományok, emlékek őrzésére, a sportolás fontosságára, a pontosságra, sokat kaptunk tőled. Vannak, akik csak itt laknak ebben a faluban, de te itt éltél, részese voltál a falu életének.

Nem felejtünk el.

Kiss László átveszi a Vas Megyei Közgyűlés által adományozott Pável Ágoston Emlékplakettet

Búcsúzunk a Sitkei Hírek főszerkesztőjétől

Lábos József: Kedves Laci!

Sajnos, Te már nem olvashatod soraimat, de biztos vagy benne – legalábbis emlékként – örökre velünk, velem maradsz. Hálás vagyok a Sorsnak az idei Pünkösdcért. Néhány nappal az ünnep előtt végre személyesen is találkozhattam Veled. A Sors fintora, pont a temetőben. Te szüleid sírjának rendbetételét beszélte meg a műkövessel, én pedig szüleimmel „beszélgettem”, tájékoztattam őket az utolsó találkozás óta történetéről. Alig ismertük egymást, hiszen én már 54 éve elkerültem „hazulról”, s Te még akkor kislegény voltál. 2011-ben találkoztunk először a Sitkei Hírek hasábjain, bár én már 2009 óta kaptam a lapokat Tőled. Utólag is nagyon köszönöm. A temetői találkozást kb. 2 órányi személyes beszélgetés követte, ahol megvitattuk a világ és Sitke dolgait, de legfőképpen a Te sorsodat. Tájékoztattál arról, hogy az ünnep utáni hét vizsgálati eredményei döntőek lesznek életedben, egészségi állapotodban. Sajnos, igazad lett, nem ezt vártuk! Nagyon hamar megtaláltuk a közös hangot, mert Te is „fertőzött” voltál a régi magyar focival. Örültem, hogy személyesen adhattam át azt a kis figyelmességet, mely Puskás Ferenc 70. születésnapjára készült, az aláírásával ellátva. Örök emlék, még ha másolat is. Ez az ajándék a nagy Ő-től származik: az 1972. évi athéni személyes találkozásunk emléke. Ennek a másolatával szerettem volna megköszönni eddigi kedvességedet. A beszélgetés alatt Puskás Ferenc CD-ről énekelt magyar nótákat, ennek külön örültél, mert ilyet még nem sokan hallottak, szerinted sem. Azzal váltunk el – mert már nagyon fáradtál –, hogy legalább évente egyszer innen folytatjuk. Sajnos, nem jött össze. Még egyszer köszönöm a Sorsnak, hogy legalább eddig eljutottunk.

Drága Laci! Pihenj békében!

Linka Sándor: 1988 húsvét hétfőjére Laci barátunk focimeccsre invitált bennünket. A hatvanas évek csapata majdnem teljes létszámban elfogadta a meghívást. Jó páran közelebb voltunk az 50-hez, mint a negyvenhez. 20 év után öröm volt újra találkozni, mezt húzni, játszani és természetesen győzni 4:1 arányban Balázs Fecó rock együttese ellen.

Laci itt is bemutatta képességeit: a jó labdakezelést, irányítókészséget, önzetlenséget.

Fogadhattuk a pesti zenészek gratulációját.

Majdnem húsz év múlva ismét találkoztunk, 2007-ben meghívást kaptunk egy szomorú eseményre. Dr. Sifter Lajos volt sitkei csapattársunk tiszteletére emléktornát rendeztek Mifefán, Zala megyében.

Erre az eseményre már én hívtam meg a csapatot, köztük Lacit is és fiatalításként Morgós István polgármestert. Jó páran már túl voltunk a 60-on. Ezen a tornán jelen volt a ZTE öregfiúk csapata is Kerekivel, Péter Zoltánnal, Mihaleczcel, hogy csak az ismertebbeket említsen. Sifter Lajos korosztályából a Mifefá-Nagykapornak csapat ellen is helyt álltunk. Laci itt is jól játszott, kulturáltan, amíg erővel bírta. Az eredmény 2:2 lett.

Ezen az emléktornán szép gesztus volt, hogy Sifter Lajos barátunk emlékére kis fát ültettek, melyben Lacival mi is közreműködtünk. Emlékszem, Laci hozott pár kg sitkei

földet, hogy a kis fa biztosabban gyökerezzen és növekedjen. Megható momentum volt. A fa életre kapott, nődögél, ápolják, és minden évben megkoszorúzzák.

Laci is megérdemelte egy kis fát, hisz sokat tett Sitke sportjáért, a jó eredményekért gyakorlatban és elméletben egyaránt. Úgy gondolom, a sportpálya környezetében lenne alkalmas hely, csak jó szándék szükséges az elhatározáshoz, no meg egy egészséges kis fa.

Kedves Laci! Tudtam, hogy beteg vagy. Pár héttel ezelőtt telefonon hosszasan beszélgettünk.

Nem akartál a betegségedről sokat szólni, sokkal inkább terveidről. Szándékodban állt megírni, könyvbe foglalni Sitke sporttörténetét. Rengeteg anyagot gyűjtöttél, bízva abban, hogy meg tudod valósítani.

A terv sajnos meghiúsult, az összegyűjtött anyag sorsa kiszámíthatatlan. Talán akad egy írástudó, idővel bőven rendelkező egyén, aki gyűjtésedet értékeli, megbecsüli és könyvvé varázsolja.

Sárvár sportéletét még időben feldolgoztad. Sitkére már nem kaptál esélyt.

Egyéb tevékenységeidről én nem kívánok szólni, hisz sokan tudnak, írtak és beszéltek róla. Kitüntetésedet még életedben átvehetted.

Nagyon fogsz hiányozni szeretteidnek, barátaidnak, megszámálhatatlan ismerőseidnek, a sportszerető embereknek.

Búcsúznak tőled volt csapattársaid: Havasi Jóska, Németh Lali, Kajtár Péter, Dobai Feri, Sebestyén Kálmán, Bokor Lali, Pál Tibor, Pethő Elek és szomorú testvéred, Imre, valamint ezen sorok írója, Linka Sándor.

Czupor Szilvia: Laci bácsival az idő folyamán egyre jobb lett a viszonyunk, megtanultuk kölcsönösen tiszteletben tartani egymás akarátát. Túlzás nélkül mondhatom, hogy sokat tanulhattam tőle. Mind tudjuk milyen tudás birtokában volt, s hogy mennyit tett községünkért és újságunkért.

Mégsem ezt emelném ki legfontosabb érdemként, hanem azt a már-már emberek feletti kitartását és küzdeni akarását, amit az elmúlt egy-másfél évben mutatott. Sajnos szomorú apropóból kellett megismernünk ezt az oldalát, de számomra nagyon meghatározó volt, én ezt az emlékképet örömmel megmagamban.

Ruzsa Károly: Megköszönöm a sorsnak, hogy Kiss Lacit megismerhettem, aki egy minden tiszteletet megillető, áldozatos és hatalmas munkabírási lokálpatrióta volt. Mindent megtett Sitke és a környék értékeinek feldolgozásáért is. Engem mint helytörténet-kutatót ellátott minden általa fellelhető adattal, információval. Amikor bejártam vele Sitkét, örömmel láttam, hogy bárhova mentünk, bárkivel találkoztunk, mindenki szeretettel fogadta. Sajnos korán félbeszakította a sors a munkásságát, de remélhetőleg lesznek követői, akik folytatják munkáját. Én megfogadtam, hogy úgy próbálok neki emléket állítani, hogy neki ajánlva megírom Sitke történetét!

Jubilál a tábor

Tíz évvel ezelőtt a kézműves tábor ötlete egyrészt abból az apropóból született, hogy a környék különböző iskoláiba járó gyerekeknek – akik sokszor hetekig, hónapokig sem találkoztak egymással – alkalmuk legyen egymást megismerni, barátkozni. Másrészt pedig egy közösségi élményt szeretnénk volna nyújtani azoknak a gyerekeknek, akiknek nem volt alkalmuk iskolai vagy egyéb táborokban nyaralni. Ezért a mai napig próbáljuk a tábor árát minimális szinten tartani, hogy anyagi okok miatt senki se maradjon ki

Idén 56 gyerek vett részt a nyári táborban

ebből a programból. Hála fő támogatóinknak, Sitke Község Önkormányzatának, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, az ajkai Polus Coop Kft.-nek, ez ezidáig sikerült is. S köszönhető azoknak a segítőknek is, akik egész héten mindenféle anyagi ellenszolgáltatás nélkül felügyelik gyermekeinket, s a szabadidejüket áldozzák fel e nemes célért. Külön köszönet Márti néninek, Timi néninek, akik nem csak a tábor ideje alatt teszik ezt, hanem már előtte is sok időt fordítanak a feladatok kitalálására.

Kilenc éven keresztül mint a tábor szervezője, én írtam cikket a táborban történekről. A jubileum alkalmából azonban megkértem két táborlakót, Pajor Adélt és Hajdu Leventét, meséljék el ők, milyen élet folyik a művelődési házban nyaranta egy héten keresztül:

– Immár tizedszer került megrendezésre Sitkén a kézműves tábor, ami az évek során egy új irányzattal bővült, a dráma táborral. Az első nap mindig a csapatok kiválasztásával és a csapatkendők készítésével indult, mivel a hét folyamán ez határozta meg, hova tartozunk és ki a csapatkapitányunk. Eleinte mindenki kézművesként kezdte, melynek feladatai során különféle technikákkal ismerkedtünk meg. Megtanultunk türelmesen és kitartóan dolgozni, érdekes és különleges dolgokkal foglalkoztunk, amik Timi néni és segítői által valósulhattak meg. A teljesség igénye nélkül kézműveskedésünk eredményei, illetve módszerei: égetett gyurmakarkötő, tea filter képek, saját családi címer, üvegfestés, gyöngyfűzés, kürtőskalács sütés, agyagozás, quillingezés, hűtőmágnes, csipeszfigura, bőrozés, ólom-

katona öntés, stb. Biztosak vagyunk abban, hogy mindenki megtalálta a kedvére való foglalatosságot, ahogy mi is. Az „alkotások” ideje alatt mindig akadt egy segítő kéz, ha valami nem sikerült. Aztán amikor elértük a felső tagozatot, Márti néni szárnyai alá kerültünk. Ez már más kihívás volt számunkra, hiszen a kezünk helyett az agyunkat kellett használni, valamint saját korlátainkat feszegetni, legyőzni és megmutatni, kik is vagyunk valójában. Minden nap egy újabb feladatot hozott, melyek a csapatok számára más-más nehézségűnek bizonyultak. Naponta szigorú zsűri előtt mutattuk be produkcióinkat. A tábor egyik legérdekesebb programja a kincskereső játék, ahol mind a sporttal kapcsolatos, mind a műveltségi tudásunkat fitogtathattuk. Bizony-bizony előfordult, hogy a tábor apróbb lakói meg-

*Az első kézműves tábor résztvevői
ma már segítőként járnak vissza*

szégyenítettek minket tudásukkal. Az egész délelőtti tudáspróba jutalma mindig valami finomság volt, amit ugyan csak fortélyok árán szereztünk meg.

De mindezek mellett jutott idő a sportversenyekre is, ahol mindenki kedve és tudása szerint mérkőzhetett meg társaival. A nap zárásaként hatalmas röpmecceket vívtunk.

Természetesen egész héten finomabbnál finomabb ételek kerültek elénk, mind a táborban, mind az ebédlőben. Ági néni felejthetetlen teája is végigkíséri egész évünket és alig várjuk, hogy újra érezhessük ízét, illatát. Aztán amikor elérkezik a tábor utolsó napja, mindenki érzi már, hogy egyszer minden jónak vége szakad. De hála Erika néni, hogy fényképezőgéppel mindig jókor volt jó helyen és megörökíthette felejthetetlen pillanataink sokaságát. A délután folyamán izgatott készülődés előzi meg az esti előadást, melynek során bemutathatjuk szüleinknek és barátainknak legjobban sikerült műveinket. Ezután a tábor mindig közös szalonnasütés és tábortűz zárja.

(Folyt. a 11. oldalon)

Jubilál a tábor

(Folytatás a 10. oldalról)

– Kérlek, mondjátok el azt is, sárváriként miért tértek évről évre vissza a sitkei táborba!

– „Kívülálló” gyerekeként csöppentünk a tábor világába, az elején szorongva, kicsit félve jöttünk, hiszen senkit sem ismertünk. De hamar beilleszkedtünk, és rengeteg baráttra tettünk szert, ami már nem csak a tábor keretein belül érvényesül, hanem túlnötte magát azon. Mi is ennek a családnak a részévé váltunk, és egy kicsit sitkeinek érezzük magunkat. Nagyon élveztük minden évben, és fájó szívvel gondolunk arra, hogy már nem sokáig lehetünk táborlakók, de nyilvánvalóan nem szabadulnak tőlünk.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani Erika néninek, Márti néninek és Timi néninek a tábor megszervezéséért és lebonyolításáért, valamint minden szülőnek, segítőnek és a falu lakóinak, aki bármilyen formában hozzájárult a tábor sikeres működéséhez.

– A sitkei gyerekek közül Szladovics Vanesszát kérdeztem táborunkról.

– Az idei nyáron is öt vidám napot töltöttem a sitkei dráma táborban. Hiába volt ez már a 10. nyári tábor itt Sitkén, a kicsik és a nagyok ugyanúgy élvezték, akár az előző kilencet. Mindig változatos feladatokat kaptunk, sosem unatkoztunk és még

Márti néni instrukciót ad a feladatokhoz

tanultunk is belőlük. Sokat sportoltunk, s még a számítógép sem hiányzott. Idén először én is csapatkapitány lehettem, ami megtisztelő, olykor nehéz feladat volt. Remélem, hogy jövőre is ilyen jó társaság és hangulat lesz.

Jó érzés volt hallani a gyerekek véleményét a táborról. Azért a teljesség kedvéért nem szabad megfélekednünk azokról sem, akik főleg a tábor első éveiben gondoskodtak arról, hogy a gyerekeknek tartalmas elfoglaltságot nyújtsanak.

Nyúl Lászlóné, Fülöp Nándorné, Gruber Rita, Gróf Adrienn, Gróf Alexandra, Gazdag Laura, Barasics Katalin, akik különböző kézműves foglalkozásokat tartottak, Kondics Erika, aki kirándulni kísért minket. Hajdu Zoli kolbászt töltött, Czeglédi Ernőné, később Nunkovicsné Molnár Csilla, Kovácsné Czimmer Mária, Sebesi Józsefné, Kovács Balázsné kürtöskalácsot sütöttek nekünk. Poós Gusztávnak, Kiss Balázsnak és feleségének, Melindának köszönhetően lovagolhattak a gyerekek, de nagyon élvezték a Szent György

lovagok bemutatóit, a sárvári környezetvédők vetélkedőjét, a tűzoltó és rendőrségi bemutatókat is. Bősze Gyurinak köszönhetően soha nem voltak lapos labdáink, nem volt gondunk a tábortűzgyújtásra sem. Zsoldos Gáborné, Ági néni pedig nem csak finom teát főzött nekünk, hanem tíz éven keresztül varrta a csapatkendőket, az utóbbi három évben a csapatzászlókat a táborba. De emlékezetes marad az a sok finom palacsinta, amelyet Móroczné Vass Boglárka és Péntek Ferencné sütött nekünk az idei évben. S köszönet még Bősze Zsolt-nak, aki megoldott minden szállítási feladatot a boltból triciklijével. De nem szabad kihagyni a konyhán ember feletti munkát végzőket sem, Horváth Tibornét, Jenei Józsefnét, Homlok Szabolcsot (korábban Nunkovicsné Molnár Csillát), akik több mint 60 emberre főztek a napi munkájuk mellett. Szerencsére segítő kezek álltak mellénk, Vörös Tamásné, Kéthelyi Károlyné személyében. S ami a legnagyobb öröm, hogy azoktól a volt táborozó gyerekektől is sok segítséget kaptunk, akik csak koruk miatt maradtak már ki: Vass Bernadett, Vass Eszter, Halász Alexandra, Rajki Georgina, Vörös Zsófia, Poós Tamás, Szladovics Ninetta, Pénzes Rebeka, Pénzes Petra, Kelemen Bálint, Bősze Mónika. S hogy teljes legyen a sor, köszönet a boltos néniknek, Piriti Sándornénak, Vörösné Horváth Ágotának és Pénzesné Ódor Anitának, hisz nekik köszönhető, hogy a Polus Coop Kft. ingyen kenyérral támogatja táborunkat évek óta. S természetesen köszönet azoknak az anyukáknak, apukáknak is, akik egy-egy alkalommal segítettek a tíz év alatt, de ha őket is felsorolnám egyenként, betelne az újság.

(Azt mondják, hogy név szerint megköszönni valamit veszélyes, mert valaki biztos kimarad, és rosszul esik neki. Ha véletlenül így történt, előre is elnézést kérek Tőle.)

Remélem, hogy ez a hihetetlen összefogás, ami táborunkat eddig jellemezte, az elkövetkező években is kitart, s még sok-sok évig tudósíthatunk a Sitkei Hírek hasábjain arról, hogy ismét jó hangulatú nyári tábor volt Sitkén.

Gróf Lászlóné

Nagycsoportosaink búcsúztak az óvodától

Felső sor: Homlok Ádám, Pécz Dávid, Nagy Márk
Alsó sor: Kiss Miriam, Pénzes Áron, Sebesi Dominik, Nemes Vivien

Sitke lelkipásztorai I.

Amikor február 18-án, a halottas menet elején a tihanyi apátsági templomtól a temetőig vihettem a máig utolsó sitkei születésű katolikus pap, Göcze József Tibold bencés atya sírkeresztjét, a megtett pár száz méter alatt rengeteg gondolat cikázott a fejemben... Sitke kapcsán találkoztam vele, örült nekem, szeretett, ragaszkodott hozzám... Rendtársai előtt mindig azzal biztatott: „Gyere, testvér, legalább mi, sitkeiek tartunk össze...!”

Aztán KISS LACI halála után megkerestek a Sitkei Hírek szerkesztőit, hogy folytatnám-e a kutatást és közzétételt a Sitkén valaha szolgált lelkipásztorok életéről – rögtön igent mondtam... Göcze atya emléke miatt, és az ott töltött néhány év okán is...

Szeretném, ha élettörténetük közvetetten felvillantana néhány képet a mai sitkeiek őseiről, azok hitéletéről, hagyományairól is, személyes „ismerőssé” is téve ezzel az elmúlt évszázadok helyi történetét – hiszem, hogy máig ható – markáns formálóit...

A magyarországi egyháztörténet első fél évezredéből jelenleg nem ismerjük egyetlen sitkei lelkipásztor nevét sem, bár kétségtelen, hogy a település első említésekor volt már papja is a falunak, vagy az 1418-ban már a mai helyén állt Szent Lőrinc tiszteletére épült, valamint a falun kívül lévő Szent Miklós-templomban is miséztek valakik, kilitükről azonban hallgatnak a források...

Sitke első név szerint ismert plébánosa egy bizonyos **László** nevű pap volt, aki 1547-beli említésekor talán egyben az utolsó katolikus papja is volt a településnek a reformáció előtt, hiszen az 1500-as évek végén már (csak) evangélikus lelkésze volt a községnek **Lindvai György** személyében, aki egy „éles eszű, a jogászai fogásokban is jártas, ám az erkölcsi életében nem éppen kifogástalan” ember volt...

Payr Sándor egykori soproni evangélikus teológiai tanár kutatásaiból tudjuk, hogy nemes és nemzeti Sitkey György az egész sitkei lakosság nevében Hőke János által panaszkolta be – Lindvait – paráznság miatt. ... Állítólag ugyanis hivatalát és feleségét elhagyva más feleségével akart megszökni. De Sitkey Pap János nevű jobbágját fej- és jószágvesztés terhe alatt megbízta, hogy eredjen utánuk... Ők a szökevényeket utol is érték, a nőt Ikervár mellett Lindvai szekeren letartóztatták és visszavezették, bűntársát pedig, aki elfutott, később Sótönyban Nádasdy Ferenc szolgálói fogták el és Sárváron börtönbe vetették. 1600-ban állott bírái: Magyar István és a többi esperes előtt. ... Lindvai tagadta, hogy Sitkeynek joga volna őt bevádolni, mert hiszen nem szenvedett tőle sérelmet. Arra a vádra pedig, hogy szerelmi viszonyát a nőhöz írt levele is elárulja, Lindvai azt felelte, hogy csak a szándék volt meg, de nem a büntény. Az ítélet az volt, hogy lelkészi hivatalát örökre elveszíti, de az egyház közbenjár Nádasdynál, hogy ne végeztesse ki, hanem bocsássa szabadon, hogy bűneit megbánva megjavulhasson.

Így tehát megkegyelmezték neki, de Lindvai Sitkére – mint lelkész – soha nem térhetett vissza.

Utódai közül **Csőszi Jánost** ismerjük, akit 1629-ben ide Sitkére avattak fel, s mint sitkei lelkész volt jelen 1630-ban a csepregi, 1646-ban a büki és 1651-ben a szakonyi zsinaton. Eszerint az ő idejében – 1636-ban – történt a középko-

ri templom megnagyobbítása, mely ezzel a mai templom közvetlen elődjévé lett.

1666-ban pedig **Szakonyi Mátyást** avatták fel Sitkére, akit 1674-ben is innen idéztek meg Pozsonyba, s aki később, 1695-ben már (Kemenes)Mihályfán lelkészkedett.

A helybeli evangélikus lelkészek egészen 1680-ig az egykori plébániaházban laktak. Az utolsó evangélikus lelkész, **Gauder János** 1696-tól működött a faluban, egészen addig, míg a győri (katolikus) püspök megbízásából ide nem érkezett **Mátéffy István** (más forrás szerint: **Lőrinc**) egy eredetileg erdélyi unitárius vallású, majd katolikus pappá lett plébános, aki 1732-ben bekövetkezett haláláig volt Sitke lelkipásztora.

A Halottak Anyakönyve szerint a régi templom kriptájába temették el.

Inzsöl Richárd

Templomi Ifjúsági Kórus alakult Sitkén

A nyár elején néhány lelkes kisgyermek és még lelkesebb édesanya közreműködésével megalakult Sitkén a Templomi Ifjúsági Kórus. (Neve még nincs, de várjuk az ötleteket!)

Az énekkari próbák péntekenként 17.15-től kb. 18 óráig tartanak a községi Művelődési Házban (Köszönet Grófné Erika néninek, aki azonnal felajánlotta a segítségét!), illetve vasárnaponként a mise előtt fél órával még kicsit gyakorolunk.

Vidám kis csapatunk szeretettel várja az énekelni szerető gyerekeket, és az ének-zenét kedvelő, esetleg valamilyen hangszeren játszó fiatalokat is!

Nincsenek komoly elvárások! Nem kell senkinek sem azért távol maradnia, mert bár szívesen énekelne velünk, de attól tart, hogy az ő énekhangja nem megfelelő.

Célunk az – ahogy a plébános úr is megfogalmazta –, hogy a Jóisten dicsőítésére és az emberek örömeire együtt legyünk!

A kis kórus vezetői:

Kissné Németh Marianna és Radimeczki Dóra

A Templomi Ifjúsági Kórusba új tagok belépését várják

Érdekességek a Sitkey család történetéből 8.

Sitke kialakulása és honfoglalás kori története

A következőkben megpróbálom rekonstruálni a Sitke kialakulásához vezető folyamatokat és kideríteni, kik lehettek első birtokosai. Anonymus krónikája szerint Árpád vezér Szalók apja Ösbő-t meg Örkény apja Ösé-t küldötte ki avégre, hogy menjen Veszprém városa felé, s hódítsa meg annak a földnek összes lakosságát egészen Vasvárig. Veszprém ostroma után a határig üldözték a „rómaiakat”, majd bevették Vasvárt, és elvitték túsul a lakosok fiait. Aztán továbblovagolva a Balaton vize mentén Tihanyhoz értek.

A krónika közlése szerint Vasvárig kellett a magyar hadnak elfoglalni a Dunántúlt, ami azt mutatja, hogy a Rába folyót szánták az ország akkori határának, ami után csak az országvédelem szempontjából fontos, lakatlan gyepű és a gyepűelve terült el. Miután Sitke a Rába jobb partján, római kori átkelő közelében terült el, joggal valószínűsíthető, hogy a honfoglaló magyarság már a kezdeti időszakban megszállt itt és helyőrséget alakított ki. Ehhez a helyőrséghez hatalmas területek tartozhattak, amin Szent István király uralkodása és a kereszténység felvétele után a középkor folyamán kialakult egy településhálózat, amelynek egy része még mindig Sitkéhez mint birtokközponthoz tartozott. Sitke jelenleg sem kicsi, mintegy 28 km²-nyi területe akkoriban a többszöröse lehetett.

Később, ahogy mind nyugatabbra került az országhatár a Rába folyó vonalától, úgy költözött a Sitkét katonai erővel őrző és birtokló nemzetség egy-

re nyugatabbra. Kezdetben csak a Rába folyó bal partját szállták meg és alakították ki a Jákfa környéki, szintén hatalmas területre kiterjedő szállásterületüket. Ennek továbbfejlesztéseként újabb nyugati irányú terjeszkedést követően kialakították a nemzetség nevét viselő és később jelképévé vált Ják települést a központi monostorral és a körülötte elterülő hatalmas uradalommal.

Ehhez a Vas megyei birtokrendszerhez és a határvédelmi rendszerhez tartozott a Zala és a Rába folyók közötti területet lezáró, később Véged nevet viselő helyőrség. (Mivel ez a terület könnyen járható és nehezen védhető volt, ezért később kiépült a Vasvár és Győrvár között húzódó határvédelmi sáncrendszer, ami megszüntette az itteni terület védelmi jellegét.)

Megállapítható tehát, hogy a Sitke területén letelepült nemzetség egyértelműen határvédelmi feladattal telepedett le itt. Ma már nem azonosítható be, hogy melyik törzs tagja vagy vezetője lehetett az a nemzetség, aki itt letelepedett, de néhány érdekes helynévből talán a kapcsolatokra lehet következtetni... Az első ilyen helynév a Hercegség. Ebben én a „herceg” szót látom megbújni, ami talán arra mutat, hogy a területen letelepedett honfoglalás kori személyiség hercegi rangban lehetett. Ha hozzáteszünk egy másik helynevet, akkor talán még a nevét is megtudhatjuk: véleményem szerint a Kurczon-major helynévben Kurszán fejedelem neve rejtőzik. Tehát ha jól következtetek, akkor Sitke terü-

letét a nyugati határszálon letelepedő Kurszán kende foglalta el, akit 907-ben a bajorok egy tárgyalás ürügyén orvul meggyilkoltak.

Jellemző egyébként, hogy Sitke és Ják is hasonlóan római településekre épült, mint Kurszán fejedelem központja Óbudán, ahol az amfiteátrumot a későbbiekben Kurszán várának nevezték... (Kapcsolódó adat az is, hogy Sitkén is volt római amfiteátrum és valószínűsíthetően még jól láthatók voltak a római romok, esetleg használható lehetett a római úthálózat egy része is.)

Kurszán halála után szállásterületeit Árpád nemzetsége foglalta el. Arra, hogy Sitke esetében is ez történt, csak közvetett utalás van, bár Árpád nemzetségének Vasi jelenlétére több bizonyítékot is találunk. A krónikák szerint Álmos fejedelem testvére volt Szabolcs fejedelem. Az ő központi szállásterülete Szabolcs megyében volt, de leszármazottaik az egész országban birtokoltak hatalmas területeket. Az ő kései leszármazottja volt Csák, akitől a híres és gazdag családokra oszló Csák nemzetség a nevét kapta. A jelenlegi kutatások szerint a Ják nemzetség ebből a Csák nemzetségből szakadt ki, a helyi nyelvjárási viszonyok miatt viszont eltorzult és átalakult nemzetségnevet használva. Ezt a teóriát erősíti, hogy a későbbi évszázadokban (névmágiai és birtokjogokból kifolyólag) senki, egyetlen nemes család tagja sem merte a Szabolcs nevet felvenni, csak a Sitkey család tagjai között találunk egy Szabolcs nevű személyt, aki a 13. század

közepén élt.

Az már a korábbi kutatók előtt is egyértelmű volt, hogy a Ják nemzetség valamelyik régi, honfoglaló törzs vagy nemzetség fejétől ered. (A 12-13. században íródott krónikás hagyomány szerint a Ják nemzetség őse Wasserburgi Vecellin lovag volt, aki Szent István hadainak vezéréként legyőzte Koppány vezért. Mára sikerült megtalálni Somogy megyében Vecellin leszármazottainak a birtokait, így kiderült, hogy nincs köze a Ják nemzetséghez. Mivel a jáki templom kapcsán egyértelmű, hogy a Jákok nagyon jó és tényleg Bajororszáig nyúló nyugati kapcsolatokkal rendelkeztek, ezért valószínűleg így vetítették vissza származásukat a német lovagra, mint ősiükre.)

Sajnálatos, hogy a Ják nemzetség dicsősége és gazdagsága abban a korban volt csúcspontján, amelyik korról még nem szólnak oklevelek, csak a krónikák néhány utalásából és méltóságviselők neveiből lehet következtetni a nagyságra. A 13. század elejére a nagy nemzetség három ágra szakadt, amely felosztotta egymás között a honfoglalás után határvédelmi okokból megszállt birtokrendszert. Ennek révén került a nemzetség általam legősibb birtokának tartott Sitke és vidéke a Ják nemzetség Rába-jobbparti ágának birtokába, amely ágból a Sitkey család már 1211-re kivált és létrehozta a saját szállásterületét.

Ruzsa Károly

Elkészült a község Helyi Esélyegyenlőségi Programja

Összhangban az Egyenlő Bánásmódról és az Esélyegyenlőség Előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény, a helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésének szabályairól és az esélyegyenlőségi mentorokról szóló 321/2011. (XII. 27.) Korm. rendelet és a helyi esélyegyenlőségi program elkészítésének részletes szabályairól szóló 2/2012. (VI. 5.) EMMI rendelet rendelkezéseivel, Sitke Község Önkormányzata Esélyegyenlőségi Programban rögzítette az esélyegyenlőség érdekében szükséges feladatokat.

A Helyi Esélyegyenlőségi Program (HEP) elkészítése kötelező feladata volt az önkormányzatnak, el nem készítése esetén községünk elveszítette volna a pályázatokon való indulás jogát. A HEP célcsoportjai az idősek, a mélyszegénységben élők és romák, a nők, a gyerekek és a fogyatékkal élők.

A fórum tagjai tanácskozás közben

A Helyi Esélyegyenlőségi Program elkészítéséhez egy olyan fórum létrehozására volt szükség, amelynek tagjai a célcsoportok helyzetét, problémáit átlátják, átérzik, a problémák megoldására javaslatot tudnak tenni. Javaslatból pedig nem volt hiány, a 12 főből álló fórum tagjai olyan problémákra hívták fel a figyelmet, amelyek megoldása a fenti célcsoportok életét könnyíthet-

tik, segíthetik. Ezek közül 16 intézkedési terület került be a Helyi Esélyegyenlőségi Programba, a következők:

- Mélyszegénységben élők, munkanélküliek, nagycsaládosok életvitelének könnyítése
 - Tartós munkanélküliség visszaszorítása
 - Mélyszegénységben élők tájékoztatása az igényelhető támogatásokról
 - HH, HHH státuszú gyermekek, tanulók helyzetének feltárása, figyelemmel kísérése
 - A középiskolás korosztály szociális érzékenységének, empátiájának növelése
 - Gyermekpszichológus helyi elérhetőségének megteremtése
 - AGYES-ről, GYED-ről munkába álló nők gyermekfelügyeleti problémái
 - Gyermekfelügyelet megoldatlansága az iskolai szünetekben
 - Baba-mama klub újraindítása a helyi művelődési házban
 - Az idős embereket tömörítő civil szervezetek létszámának növelése
 - Szociális alapszolgáltatásokat igénybe vevők számának növelése
 - Egészségügyi szolgáltatások elérésének segítése
 - Közintézmények akadálymentesítése
 - Járdaszakaszok folyamatos felújítása
 - Közterületi árkok melletti korlátok felállítása
 - Információs szolgáltatás a lakosság felé: a települési HEP megismerése, elfogadása, azonosulás a feladatokkal
- A feladatok közül némelyek megoldása csak idő és némi szervezés kérdése, de vannak köztük olyanok is, amelyek megvalósítása csak komoly pályázati források elnyerése esetén lehetséges. A program felülvizsgálatára egy év múlva kerül sor, ekkor kell számot adni az elvégzett intézkedésekről, s akkor kerülhetnek új intézkedési javaslatok a tervbe.

Kérjük ezért a lakosságot, ismerjék meg Helyi Esélyegyenlőségi Programunkat, mely községünk honlapjáról (www.sitke.hu) letölthető, s ötleteikkel, javaslataikkal segítsék munkánkat!

Morgós István

Végrendelet

Kiss László barátom emlékére

Hogyha én már nem leszek,
értem kis fát ültessetek.
Földben bátran gyökerezzen,
az ég felé növekedjen.
Így szeretnék tovább élni,
zöldelni és azt remélni,
ágaimon madár fészkel,
s énekük sosem vész el.
Velük üzenek majd néktek,
fatörzsemet megvédjétek!
Remélem felnövök nagyra,
éltető oxigént adva,
faként még soká élve,
a fűrésztől megkímélve,
madárdallal hangot adva,
kérlek benneteket arra:
vigyázzatok a pályára,

az öltözők szép házára.
A jó focit szeressétek,
maradt rólam tán emléktek.
Éreztétek a játék ízét,
őrizzétek Sitke hírét!
Én már égi pályán járok,
Vártak rám a régi srácok.
Sifter Lajos, Gőcze Feri,
Horváth Laci, Vida Feri,
Kiss Feri és Molnár Imre,
Rádli Miska nekem int be.
Ti, még élő játszótársak,
ne dőljétek még az ágynak!
Ezt kívánom én most néktek.
Emlékemet őrizzétek!

Szombathely, 2013. 07. 04.

Írta: Linka Sándor

Sitke tekecsapata ősztől az NB III-ban játszik

A falu lakosai számára ugyan nem ismeretlen a csapat, ám a versenyeken és rendezvényeken kisebb támogatást élvezhetnek, mint a falu focicsapata. A csapat edzőjének, Lőrincz Lászlónak a meglátása szerint a teke Sitkén nem örvend akkora népszerűségnek, mint például Perenyén, ahol szintén edzői feladatokat látott el 11 éven keresztül. Ennek ellenére a Sitkei Tekecsapat az évek során egyre szebb eredményeket produkál, hiszen tavaly előtt az ötödik, míg a tavalyi év során már a második helyet sikerült elérni a bajnokságban. Az idei szezonban a célkitűzésük, lévén, hogy egy sokkal komolyabb szintén, az NB III-ban mérettethetik meg magukat, a középmezőnybe való bekerülés. Itt rutinosabb játékosokkal és csapatokkal kell szembenézniük, ám a feladat cseppet sem teljesíthetetlen, hiszen az edző elmondása szerint a fiúk hozzáállása és egymás iránti tisztelete mind ezt engedik sejtetni. A hétvégén került sor az idény első mérkőzésére, amely szép eredménnyel zárult. A csapat az NB II-ből visszatérő herényi csapattal döntetlent játszott.

A három éve alakult csapat 9 igazolt játékosal rendelkezik, akik az évek során sok élménnyel és tapasztalattal lettek gazdagabbak. A versenyeken való jó szerepléshez azonban szükséges a pályán eltöltött sok idő és gyakorlás, aminek a megszervezése nem mindig zajlik egyszerűen, hiszen nehéz összeegyeztetni a munkát, a kilenc ember más-más időbeosztását a gyakorlással. Ennek ellenére a heti egy edzést mindig sikerül összehozni, bár Laci bácsi, saját bevallása szerint, jobban örülne a heti két alkalomnak. A sikerek elérése

azonban nem csupán a fiúk tehetségén és kitartásán múlik, hiszen a versenyekre való benevezésnek, és a szükséges papírok beszerzésének anyagi vonzatai is vannak. A fiúk szponzorai, akik támogatásukkal lehetővé teszik mindezt: Sitke Község Önkormányzata, Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület, Pénzes Bau Kft., Rába Ablak Kft. és Germán Ervin.

A csapatnak és Lőrincz László edzőnek ezúton kívánunk sok sikert, kitartást és minél több szurkolót!

Vörös Zsófia

Az NB III-ba jutott tekecsapat: felső sor: Kovács Zoltán, Hajas András, Molnár Tibor; alsó sor: Orbán Csongor, Lőrincz László (edző), Viczmándi Ervin, Bejczy Tamás a képről hiányzik: Horváth Ádám, Molnár Gábor, Germán Ervin - tekepálya tulajdonos

Az NB III Nyugati csoport őszi sorsolása

Sitke Borostyánkert Tekéző – Arborétum Se	2013. 09. 01. 10 óra
Kondorfa SE – Sitke Borostyánkert Tekéző	2013. 09. 08. 14 óra
Sitke Borostyánkert Tekéző – Perenye TK	2013. 09. 15. 10 óra
Csákánydoroszló-SWIETELSKY II – Sitke Borostyánkert Tekéző	2013. 09. 21. 16 óra
Sitke Borostyánkert Tekéző – Lenti Termál Teke-Klub	2013. 09. 29. 10 óra
Budai TSE – Sitke Borostyánkert Tekéző	2013. 10. 12. 8 óra 30 perc
Sitke Borostyánkert Tekéző – Teke Klub Tanakajd	2013. 10. 20. 10 óra
Zalakomár Egyetértés SE – Sitke Borostyánkert Tekéző	2013. 10. 26. 15 óra
Sitke Borostyánkert Tekéző – Olajmunkás SE Gellénháza	2013. 11. 10. 10 óra
Sitke Borostyánkert Tekéző – Felsőmarác Boldizsár Tr	2013. 11. 17. 10 óra
Halogy SE – Sitke Borostyánkert Tekéző	2013. 12. 01. 9 óra
Sitke Borostyánkert Tekéző – Néró TC és Szabadidő Sport Klub	2013. 12. 08. 10 óra
Vonyarcvashegy SE – Sitke Borostyánkert Tekéző	2013. 12. 14. 15 óra

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Falunapi OLD BOYS Focikupa Nagykapornak

Sitkei csapat: Szabó Imre, Kovács Árpád, Pető Norbert, Péntek Ferenc, Morgós István, Orbán Csongor, Pénzes Gusztáv, Pénzes László, Mórocz Tamás

Sitke – Misefa	1 : 1
Linka Bt. – Nagykapornak	1 : 1
Sitke – Linka Bt.	1 : 0
Misefa – Nagykapornak	2 : 1
Sitke – Nagykapornak	2 : 1
Linka Bt. – Misefa	3 : 1

Végeredmény 1. Sitke
2. Linka Bt.
3. Misefa
4. Nagykapornak

Legjobb kapus: Szabó Imre (Sitke)

Felemelő érzés volt, hogy a 25 fős sitkei szurkolótáborunk jelen volt ezen a tornán. Ezúton is köszönjük nekik, hogy ilyen messze is elkísértek minket és szurkoltak nekünk. A sitkei csapat fegyelmezett és higgadt játékával megérdemelten nyerte meg a falunapi tornát.

Pénzes László

A Megyei II. osztályú labdarúgó-bajnokság őszi sorsolása

Sitke mérkőzései

Augusztus	18.	1:3	Sitke – Kenyeri
	25.	3:2	Csénye – Sitke
Szeptember	01.	6:0	Pecöl – Sitke
	08.	1:4	Sitke – Szergény
	15.	2:0	Ikervár – Sitke
	22.	16.00	Sitke – Jákfa
	29.	16.00	Mersevát – Sitke
Október	06.	15.00	Sitke – Gérce-Vásárosmiske
	13.	15.00	Szeleste – Sitke
	20.	14.30	Sitke – Herény Alfavill
	27.	14.30	Simaság – Sitke
November	03.	13.30	Sitke – Ostffyasszonyfa
	10.	13.30	Tanakajd – Sitke
	17.	13.00	Sitke – Ölbő
	24.	13.00	Rum – Sitke

Az ifjúsági csapat mérkőzései kettő órával a felnőtt mérkőzések előtt kezdődnek.

Kezdődik a pontvadászat a labdarúgócsapatnál! Indul a 2013–2014-es bajnoki évad

Rövid pihenő után a már hagyományos nyári kupán való szerepléssel kezdte meg a felkészülést az őszi rajtra a labdarúgócsapat. Négy együttes részvételével megrendezett gercei tornán 2. helyezést ért el csapatunk. A mérkőzések jól szolgálták a felkészülést. A nyári átigazolási idő alatt két játékos távozott a felnőtt keretből, Szakál Márk és Nyőgéri Norbert. Pótlásukra Glavánovics István és Poós Tamás érkezett. Bronzérmes ifistáinknál nagyobb volt a mozgás, hisz 6 játékost csábítottak el tőlünk más egyesületek. Helyükre történt igazolás, új játékosaink Poós Milán, Nunkovics Alexander, Bogdán Roland és Fehér Ákos.

A felnőtt csapattal szembeni elvárás és reális esély az erőviszonyokat figyelembe véve a 8–12. hely. Ifjúsági csapatunknál az elsődleges cél a fejlődés, hogy a felnőtt csapat számára minél több játékos kerüljön ki tőlük.

Játékosainknak sérülésmentes jó szereplést, szurkolóinknak jó szórakozást kívánunk!

HAJRÁ SITKE!!!

A kezdő 11 a Sitke–Rábapáty Magyar Kupa meccsen